

СКАЛА ЗВІКІВ
Гривні двалини ні
ронімоє зложити
Вілліае Вєр

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОНІ?“ Надходить поромок, та ще нест іса. 21.

Watch Tower Ukrainian Edition

Vol. IV June 1st, 1927 No. 6
от Сотворіння 6055 — Червня (листе 1) 1927

З М І С Т:

ВОСКРЕСЕННЯ	83
Час воскресення	86
Діти Спону	88
МІРА І НАГОРОДА ЗА НЕЇ	89
Правдива підстава віри	90
Новое Сотворінне	91
Час Тяжкої проби	92
Журба а спокій	93
Дві перешкоди для Християнина	94
Коли буде прославлення Церкви	95
Яка нагорода?	96
ВЕЧІР МОЛИТВИ І СЛОВА ДО РОЗВАЖ.	96

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.” — Аввакум 2:1.

© WTB&TS

землі переполох народів у заколоті, як зареве море та філії і смертвють люде від страху та дозидани того, що при вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні захитаються. . . Як и значите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько простуйтесь і піднімайте голови ваші, радуйтесь бо наближило визволення ваше. — Мат. 24:33; Марка 13:29; Лука 21:28

— СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ —

СЕЙ ЖУРНАЛ служить головно на се, щоби подавати пояснення св. Письма та поучення з нього; ширити науку Ісуса Христа та помагати дітям Божим при студійованню Біблії. Він подає, коли Товариство має свої з'їзди і подає дорогу паломників.

Журнал боронить сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, а саме ВІКУПНІЙ (відкупленнє) дорогоцінною кровю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на викуп за всіх.“ (1. Петра 1:19; 1. до Тимотея 2:6) Будучи на сім фундаменті: золото, срібло дорогої каміння-жемчуги слова Божого (1. до Кор. 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), дальною ціллю свого журналу, є, показати, всім яка є спільність тайни, котра була укрита в Бозі . . . , щоби тепер обявилась через Церкву велика премудрість Божя, — „котра в інших родах (віках) не була обявлена людським синам, так як тепер є вона обявлена.“ — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від ніяких партій, сект, чи віроісповідань, яких натворили собі люди; а старається кожне своє слово підпорядкувати у всім під Божу волю в Христі, як учить сього св. Письмо. Дятого можемо сміло говорити і розбирати кожне слово, яке говорив Ісус, відповідно до того, як нам Бог уділить своєї мудрости розуміти Його слово. Наше становище не є догматичне, але певне; бо що знаємо се твердо, маючи сильну віру в Божі обітницї, які є певні. Ми як ті слуги, що впокоюємо Його службу; дятого рішення наше, що має бути поміщене в сім журналі, а що ні, залежить від сього, як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, абі: скріпляли людей у ласці Божій і в знанню. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємося від них, щоби досліджували кожне написане тут слово при помочи неомильного слова Божого, і тому для лекшого прерішення наведемо звичайно голову і стих святых пророків і апостолів.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ:

ІНО ЦЕРКВА — се „храм живого Бога“, се особливо діло рук Його;“ що будова Його відбувається через цілий євангельський вік, — від часу, як Ісус Христос став Відкупителем світа і угольним каменем свого храму. Через сей храм, як тільки він буде докінчений, Бог зведе благословенне на „всіх людей“ і тоді вони будуть мати приступ до Нього. — 1. до Кор. 3:16, 17; до Ефесян 2:20, 21; 1. кв. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Хто в тім часі увірить в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятиться Йому, сього буде Він облісувати, допасовувати і виглашувати, а скоро буде готовий і демічний останній з тих „живих камінів“ з „вибраних дорогих“, тоді великий Учитель Мисстер забере їх разом при першій воскресенню. Тоді ся Церква наповниться Його славою і станеться місцем стрічі між Богом а людьми через цілий тисяч літ. — Одкрите 15:5-8.

Підставою надії для Церкви, як і світа, є, що „Ісус Христос з заски Божої пожив смерти за всіх“, стався „викупом за всіх“ і, що Він буде правдивим світлом, що просвіщає кожного чоловіка, що приходить на світ“ у „властивім на се часі.“ — до Жидів 2:9; Йоан 1:9; 2. до Тимотея 2:5, 6.

Надією Церкви є, що вона буде такою, яким є її Господь, буде бачити Його таким, яким Він є; буде „учасником Божої прирости“ і буде мати участь в Його славі, як Його співнаслідники — 1. Йоана 3:2; Йоан 17:24; до Римлян 8:17; 2. Петра 1:4.

В теперішнім часі Церква, святі, має усовершити себе до служби в будучности, має розвинути в собі всяку ласку; бути Божими свідками перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. До Ефес. 4:12; Мат. 24:14; Од. 1:6.

Надія світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримають всі люди через Царство Христа. Всі, що схотять бути послужні законам і їх вповняти, отримають з рук свого Відкупителя: прославленої Церкви все те, що Адам утратив, а уперті в злім і непоправні будуть ЗНИЩЕНІ. — Діяння Апостолів 3:13 . . . Ісаїя 35.

WARTOWA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
13 Concord Street, Brooklyn, N. Y.

Yearly Subscription Prices: United States, \$1.00; Canada and Miscellaneous Foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором комітету в склад котрого входять: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburg, J. Kemery, R. H. Barber, E. J. Coward. Кожний артикул уміщений в англійсьім журналі, читає і укладає найменше трьох братів. Журнал виходить на кількох мовах

Передплата на Вартову Башту на рік виносить в Сполучених Державах \$1.00; для Канади \$1.50; для Галичини 5 зл.; для Чехо-Словаччини 3 кор.; для Буковини 100 левів; для Франції 20 франків; для Бразилії 10 мілярівсів; для Аргентини 3 пеза. Грошеві перекази адресувати тільки так:
Watch Tower, (Ukr. Dep't.) 13 Concord St., Brooklyn, N. Y.

Передплата в Сполучених Державах Америки можна посилати моней-ордерами або через Експрес компанію або банкоматом переказом. З Канади і прочих країв треба посилати передплату Міжнародним поштовим переказом.

Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримано належитість, ані се повідомляємо, що передплата скінчилась, а тільки зазначаємо се поліч адреси.

Для Сідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть Його читати, вислаємо дарем, если о се попросять.

Просимо всіх українських зборів тих, що ще не подали чиєю участників Господньої вечери, щоби як найкорше поілюмили про се Укр. від. в Брукліні.

УВАГА СТАРОКРАСВІ БРАТИ:

Всі котрі бажалиби набути Біблії, чи то книжок нашого видання в старім краю, прошені вдаватися на такі адреси, як подаємо:

- Адрес на Галичину, на котрій всі наші люди прошеї звертатись: M. T. D. B.—T. Suszko, ul. Piekarska 91. Lwów—Lwow
- Адрес на Чехословаччину: Watch Tower—Ukr. Od. Most-Saras 353 Czecho—Slovakia
- Адрес на Румунію: "Vita"—Regina Maria 36, Cluj, Roumania.
- Адрес на Польщу: M. S. B. P. S., Skrzyńska Poczta 24S. Warszawa, Polska.

ДОРОГА БРАТА Е. ЗАРИЦЬКОГО

Winnipeg, Man.	June	3	Toronto, Ont.	"	18, 26
Gonor, Man.	"	4, 5	Carnegie, Pa.	"	27
Selkirk, Man.	"	6, 7	Youngstown, O.	"	28
St. Norbert, Man.	"	8	Akron, O.	"	29
Winnipeg, Man.	"	9	Toledo, O.	"	30
Fisher Branch, Man.	" 11, 12, 13		Detroit, Mich.	"	31
Kamsack, Man.	" 15, 16		Detroit, Mich.	Aug. 1	
Yorkton, Sask.	" 17		Battle Creek, Mich.	"	2
Theodore, Sask.	" 18, 19		Joliet, Ill.	"	3
Canora, Sask.	" 20		Conrath, Wis.	"	5
Clair, Sask.	" 21		Minneapolis, Minn.	"	6, 7
Wakaw, Sask.	" 24, 25, 26		Winnipeg, Man.	"	8

ГЕНЕРАЛЬНА КОНВЕНЦІЯ

Увага: Українська конвенція Дослідників Біблії відбудеться в Торонто разом з Англійською на днях від 18-26 липня 1924. По більші інформації писати до головного відділу в Брукліні.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

Рік IV

Червня, 1927

№ 6

Воскресенне

«Глядзены і бязлітны, хто мае частку ў першым воскресенні: над сьвіні друга смерць не мае влады: а будучы сьвяценыякамі Божыя і Хрыстовімі і адрыва-вам муть з ним тысяч років.» *Одкр. 20:6.*

Воскресенне значыць встати на нову; або быць тым кий што мае духа Господняго будзе пры кожным падняці до жыцця. Се ё протывоставленна смерці, і тому што се значыць прыверненне до жыцця із смерці. В повисіім наведенім цытаті св. Пісьма робіць натиск на перша воскресенне, тому што воно ё паловне і приходзіць перша в парядку. З сего разуміе ся можна высноўваць заключенне, што се ё адно воскресенне низшаго степеня і менша важнае в парівнаню з першым.

Чи се правда што мертві могуць встати або вернуці до жыцця? Сатана протывік кажае што се не правда. Клер церковных систем тажае кажае што се не правда. Бог кажае се правда, і всі вірні Божі сьвідкі кажуць што се правда. Розуміеся што багадо недовірків, але час приходзіць што кождый мусіць повірці правді або відкінуці і Бог постарався аб многі достаточні сьвідочтва в сьвоім слове для у довіднення доказу воскресення.

Се ё ясным што жадне сотворіне не може воскреснуці нім перша не умре. Коли нема смерці то воскресенне не лише што не потрібна але і не можлива. Безсмертність значыць то што не підлягае смерці. Безсмертнае сотворіне не може умерці. Клер в сях часах, асоблівшы натиск робіць і твєрдыць што всі люди суть без смертніма душама або посідаюць безсмертну душу. Сим твєрджєнем вони перачаю науку воскресення. Ёх заключєння знаходзіць попертя в нім што сказаў дьявол і Мойсея 3:4.

Через довший час люди дывіліся на клєр што не начыбі дэне вони мали выключну владу промьовляці в справах релігійных. Отже люди були навчєні вєрціці што чоловік ё безсмертна душа, або што він посідає безсмертну душу. Така віра унеуважає науку воскресення мертвих. Люди взагалі, віраюць у фальшыві науки то му што не знаюць Бога ані Ёго слова.

Се ё прывілія, а навіть радостію кождо Хрыстіянина, быці вірним сьвідком і гьоворціці людям правду. Однак ашобі людям росказываці правду то треба самому правду знати. Вся

нагоді даваці знати другим про правду Божю, то пляну ё стьонажы і ён, і навчці об ашчєкєні

Божім законє ё ёго воля чыто абьявєна чыці ні. Він абьявєв сьвою волю Адамові, коли сказаў до него: Ато вмерш певно, того ж дня як скоштуєш із ёго." Коли чоловік зламаў закон, Бог вєрїк засуд смерці ёму! А Сатана сказаў: "Ты певно не вмерш," што трываєся значію, не ма смерці. Через довший час клєр проповідаў те саме. Ісус сказаў што дьявол ё брехун і отець брєхні. Через то што клєр прїсвоєв сьобі дьявольскую брєхню і шеречыв Божий правду, то му вони стали постороні дьявола. Вони робляць волю іх отця, так як Ісус сказаў прїоных — Іоана 8:44.

Сатана, отець клєру, постыіно заперечываў воскресенне мертвих, а ціль ёго була ашобі звєрнуці людей від Ёгови. Він і надальше ужыває сьві видимий знаряд для тої цілі. Бог, через сьвоєх сьвятых Пророків, учыв Жидів, што мертві повернуць назад з ворожєй землі до сьвого першаго стану. Сі пророцтва відносяць ся до воскресення мертвих. (Єрємія 31:15-17, Езекїїла 16:53-55.) Однак не багадо Жидів вєрєвали у воскресенне мертвих. Лука 20:27; Дїян. 23:8.

Шо дїсно ё воскресення з мертвих, то Ісус мьов перєконуючі сьвідочтва, Ёго сьвідочтва складалєся із выказаных слів нім і ёго діл. Він выклїкав Лазаря з грєбу, але то не було воскресенне Лазаря (до сьвершенности). Він збудыв Лазаря із зїсїну смерці; чим пояснює што Він, якє великий выконатель замірєв Ёгови, сьвоєм часі збудыць всіх мертвих ашобі спляць в грєбах. Пізнійше Лазарь умер і знові в назначєнім Богом часі буре участником воскресення. Ісус так сказаў до Марці: Я „воскрєсенне жыцця." Іоана 11:25. Підсїм він розумів што Бог прїзначыв час на воскресенне із стану смерці, і што Ісус Хрыстос ё Божім выбраным знарядом через котрый він выкїчїть сьвою роботу. Ісус дальше сьвід

кував що всі що сплять в гробах пробудять ся із смерти сну. Йоана 5:28,29.

⁹ Коли Ісус умер на Христі то він дійсно умер а не лише напогляд. Його душа умерла. (Ісаї 53:10.) Колиб Ісус був наслідив безсмертність або посадав безсмертну душу, Він би не міг умерти. Він стався смертельним чоловіком шоби через свою смерть дати ціну викупу для роду людского, Йоана 1:14; Жид 2:9. Він дав своє житте через виданне себе на смерть для того, шоби чоловік міг жити. (Матея 20:28, Йоана 10:10.) Коли Ісус умер Його душа пішла до пекла, то є гробу. Бог предсказав сей факт через своїх пророков коли сказав: „Тибо не оставиш душі моєї в під земний пропасті і не даси твому побожному бачити зотління. Тибо вкажеш мені дорогу життя; перед лицем твоїм повнота радощів, по правиці твоїй блаженство по всяк час.“ (Псальма 16:10-11.) Предвидівши глаголав про воскресенне Христове, що душа Його не оставлена впеблі, а тіло не виділо зотління.” Діян. Ап. 2:31.

¹⁰ Перед смертю Ісуса Бог обіцяв Йому що Він Йому дасть безсмертність, яко нагороду за Ёго вірність. Ісус був вірним і правдивим серед найтяжших проб; і Бог, також вірно сповнив свою обітницю підняв його зі смерти до найвисшої позиції в своїм великім царстві. Діян. Ап. 2:32; До Фил. 2:7-10.) Відносно своєї смерти і воскресення до безсмертності Ісус сказав: „І був Я мертвий, ось жию повіди; аминь. І маю я ключі пекла і смерти.” Одкр. 1:18.

¹¹ То що вище сказав Ісус Христос є бесперечним доказом що Ісус був смертельним і немав безсмертності; що яко смертельний він умер; і що Бог під вів його з смерти і дав йому життя, без смертність; що він жиє раз на всегда і смерть не має більше сили над ним. Він є голова тих що отримують благословеньства першого воскресення, як згадано повисше, і що він буде жити повіки. Ті що вперто учать про безсмертність кожної душі, заперечують смерті Христову і його воскресенне, і воскресення всіх мертвих. 1 Кор. 15:14-23.

¹² Коли Бог збудив Ісуса зі смерти — сну Він постарався о многі докази шоби всі віруючі в воскресенне могли свою віру міцно отвердити. Розуміє ся що диявол старався знищити сю так велику правду. За його впливом Жидівський клер перечив воскресенне. Він навіть засліпив Савла з Тарсу шо до дійсного значіння і ваги воскресення. Бог змінив його ім'я на Павла і він стався найсильнішим свідком в ім'я Боже про воскресенне Ісуса Христа.

¹³ Відносно його воскресення Павло так свідкує: „Бо я передав найперше шой приняв, що

Христос умер за наші гріхи по писаннях, і що поховано Його, і що встав третього дня по писанням, і що явився Кифі а опісля дванадцятьом після того явився більше пяти сотень братам разом, зкотрих більше живуть і досі, інші ж і впокоїлись. Після того явися Якову, а потім усім Апостолам. На остаток же всіх і мені” 1 Кор. 15:3-8.

¹⁴ Жадна часть Божого пляну не є так важна як воскресенне з мертвих. Се є ясно чому так сатана роспочливо старався тримати в незнаню людей відносно воскресення. Напевно що жертва викупу є вершком правди, на котрі то весь Божий план спасення спочиває, але колиби не було воскресення мертвих тоді жертва викупу булаби безвартісна для тих що померли. Доказ воскресення Христового повинен замкнути уста тим шо не вірять в науку воскресення. Однак Сатана всегда зміг тримати свої свідки напереді а сі фальшиво приписували шо вони представляють Господа і рівночасно перечили воскресенню з мертвих. Так було за часів Господа і такі обставини існують і нині.

¹⁵ Тепер коли так звані славні проповідники світа заперечують воскресенне, се є повинностию кожного християнина звертати увагу на сю правду. Воскресенне Ісуса є повною гаранцією шо мертві повстають. Аргументуючи про се Апостол говорить: Колиж про Христа проповідуется, шо він з мертвих устав, то як се де які між вами кажуть, шо нема воскресення мертвих? Колиж воскресення мертвих нема, то й Христос не воскрес; колиж не воскрес, то марна проповідь наша, марна ж і віра ваша. І ми являємось кривими свідками Божими, бо свідкували про Бога, шо воскресив Христа, котрого не воскресив, коли мертві не встають. Бо коли мертві не встають, то й Христос не встав. А коли Христос не встав, то марна віра ваша: ви ще в гріхах ваших, тоді і померші в христі погибли.” 1 Кор. 15:12-18.

¹⁶ Саме воскресенне Ісуса Христа є достаточним і повним доказом на котрім чоловік може уперти свою віру в науку воскресення. Апостол говорить шо Бог назначив день в котрім всі люди будуть мати нагоду пізнати і повиноватися правді і отримати життя, і шо напідставі того факту, шо воскресив Ісуса з мертвих, Бог дав запевненне воскресення для всіх. Діян. Ап. 17:31. „В тім дню” правді і не правді пробудять ся із смерти (Діян. Ап. 24:15.) Додаючи до сего Ісус заявив шо всі в гробах почують голос Його і повиходять — одні до воскресення, а друга класа доперва на суд в котрім вони будуть мати нагоду бути цілковито піднесені із смерти і отримати вічне життя.

ПОРЯДОК ВОСКРЕСЕННЯ

¹⁷ Підчас Ісусового пробуття на землі, ніхто не воскрес (до совершенного життя.) Він сказав що в тім часі ніхто не зійшов на небо. Йоана 3:13, пізнійше Апостол Павло, яко свідок свідкував також так: „Тепер же Христос устав з мертвих; первістком між мертвими стався 1 Кор. 15:20. Се є доказом що Христос є воскресеннем (Йоана 15:25,) Він є початком воскресення, тому що такий є плян Божий. Тоді, коли доказ воскресення Ісуса Христа є запевненем що всі будуть мати нагоду до життя Апостол так пише: Якож через чоловіка прийшла смерть, так через чоловіка й воскресенне з мертвих. Яко в Адамі всі умирають, так в Христі оживають. Кожен своїм порядком: Первісток же Христос, а потім Христові у приході Його. 1 Кор. 15:23

¹⁸ Христос, значить помазанник Божий. Христос складається з голови і тіла котре є його церква. (Колосиян 1:18,2,4; Єфесиян 1:22,23.) Сі писання показують що Христос є початком воскресення, і що його воскресенне є найголовнійше і найперше в порядку. Оже се є ясным що всі що мають участь в першому воскресенню мусять бути в Христі яко члени Христа. Бути в Христі значить бути сплдженим до Божої природи і помазаним духом Єгови, і бути прийнятий в члени тіла Христового.

¹⁹ Писання ясно вказують які обставини мусить стрінити і сповнити той, хто хоче бути участником першого воскресення. Бути Християнином лише з імени се не є досить. Він мусить зробити повне посвяченне; його посвяченне мусить бути прийняти, і оправдане через Єгову; Оправданий мусить бути прийнятий через Єгову яко часть жертви Ісус — Христової, тоді сплджений до Божої природи, покликаний небесним покликком і від того часу мусить стати на суд або пробу. Він мусить охриститися в смерть Христову жертвуючи своє право до людського життя, котре то право Він дістав наслідником його оправдання. Він мусить умерти з Христом щоби з ним жити. Лише ті що охристилися в смерть Христову можуть бути участниками першого воскресення.

²⁰ Угода із сторони Єгови уважає чоловіка мертвим від часу коли він був сплджений з духа святаго. Сплджений духом мусить закінчити свій контракт або угоду в дійсні смерті і на правду бути занурений в смерть Ісуса Христа. Апостол так вияснює: Хиба не знаєти що скільки нас у Христа Ісуса охристилося, у смерть його христилися? бо погреблись ми з ним через хрищення у смерть, щоб, як Христос устав із мертвих славою Отця, так і ми обновленню життя ходили. Коли бо ми зедна-

ні (зним) подобем Його то й подобем воскресення будимо” Рим. 6:3-5.

²¹ В часі свого посвячення, Християнин зобов'язується контрактом з Єговою. Се називається угода через жертву і мусить бути вповні виконана. На важність виконання угоди Апостол робить натиск сими словами: “Так я оце все вважаю завтрату ради вищого розуміння Христа Господа нашого ради котрого я все втерав, і в важаю все засьміте, аби придбати Христа, та й явитись в Ньому не маючи моєї праведности, що від закону, а (маючи ту, що вірою Христовою здобувається, правидність від Бога у вірі щоб розуміти Його і силу воскресення Його, і спільність мук Його, приподоблюючись смерті Його, аби тільки досягнути до воскресення мертвих.” Філь. 3:8-11.

²² Апостол рішився що нічо не буде йому в дорозі у виконанню його части угоди для того щоби бути учасником воскресення з мертвих. Для того він осунув все инше позад себе аби міг ити вперед і дістати нагороду. Він не перестав бути активним і небажав відпочинку, тому що вже зробив багато в минувшости, він розумів що мусить бути вірним аж до смерті. Часом приходять спокуси щоби вже спочити, що ми вже змучені в службі Господній і що вже зробив досить; але той повинен пам'ятати що Християнин жне всоїм часі коли не уніє в виконанню своєї угоди. (Галат. 6:9.) Вірність нового створіння мусить продовжуватися аж до смерті коли хоче отримати вінець життя, що значиться брати участь в першому воскресенню Одрк. 2:10.

²³ Блаженний і святий той що має участь в першому воскресенню Одрк. 20:6. Се значить що такий вповні відданий Господу і що він задля того є радістний; такий стан мусить бути аж до кінця його земскої подорожі коли він хоче брати участь в першому воскресенню. Повні посвячення Християнина мусить наступити тепер, підчас свого побуття на землі, а не аж в небі. Се й не лише такі виграють нагороду безсмертности.

²⁴ Колиж Христос значить Помазанник і складається з голови Ісуса Христа і много інших членів його тіла, отже перше воскресенне, котре мало початок як Бог воскресив Ісуса з мертвих, скінчиться коли остаттний член тіла Христового буде піднятий до слави і безсмертности. Для того як окаяує писанне нім настане друге воскресенне кого иншого, ні перше мусить воскреснути Христос (голова і тіло.) Розуміється, що Бог може своєю силою збудити вірних свідків, згаданих Апостолом Павлом до Жидів в одифайцяті голові, нім наступить воскресенне всіх членів Христа; однак се не видає-

ся бути порядком зазначеним в св. письмі. Заледво можемо сподіватися воскресення старозавітних вірних мужів передтим, нім остатній член тіла Христового буде забраний з землі до слави.

царювати. Се значить що всі що любять зовнійшній доказ Господньої присутности окажуть свою любов через триманне Його заповідий. Хочимо тепер розібрати питанє про час воскресення сьвятих що поснули.

ЧАС ВОСКРЕСЕННЯ

²⁵ Від часу сошествія св. духа зачалося сплодженне членів до тіла Христового. Від того часу кождей Хстиянин коли закінчив свою подорож, додержавши віри, йде до гробу й чикає до часу воскресення. Апостол так пише: „Наоснок готується мені вінець правди, котрий віддасть мені Господь того дня, праведний судія і нетиліко мені, та і всім, хто полюбив явленнє Його” (2 Тим. 4:8.) „Той день” ужитий в тексті, мусить відноситися до часу коли Господь воскресить сьвятих, котрі спали в Христі Ісусі, ждучи Його явленнє.

²⁶ Місія Апостола не була скінчена в часі коли він писав до Филипіян, а тоді він звеликою ревностію йшов вперед шоби виповнити свою угоду. По над все инше він оцінював нагороду безсмертности. Задля сего забував всі річи на заді, а дивився на річи, котрі були перед ним, і біг на перед виконуючи одно діло. Апостол любив в сїх братів, і бажав шоб всі, що були сплоджені з духа св. могли виграти нагороду як й він; тому писав до них благальними словами заохочуючи їх до розумної служби Богу що є виконаннем їх угоди. Рим. 12:1.

²⁷ В часі коли писав до Тимотея його робота була скінчена. Він чувся задоволненим тим що був вірним. Він був готовий до відходу. Його великім бажанєм як се він заявив, було в тім часі, шоб він міг бути учасником в воскресеннє Христа. Але він знав що він мусить вмерти і чекати (до) „того дня” коли Господь покличе його із стану смерти і дасть йому вінець праведности. Той вінець, буде життя на найвишнім позьомі. Тоді він буде побідоносним, тоді одягнеться в безсмертність. Тоді він виграє побіду над смертю і гробом, тсму що смерть не буде мати сили над ним.

²⁸ Втім часі Павло писав до Коринтіян кажучи: „О смерти, де твоє жало? Опекло, де твоя побіда” Господь просьвітив його ум і показав йому що він буде побідником над гробом і смерти, що в бодучині, що не лише Апостол буде побідником, але що всі сьвяті котрі будуть спати в гробах пробудяться і отримають вінець життя; або иншими словами сказати всі ті що любять „Його явленнє.”

²⁹ Апостол не каже що всі ті що сподіються другого приходу Господа, або хто бажє бачити Його явленнє; ато будуть ті що радують ся доказом що Цар прийшов, взяв власть і зачав

ПАРАЛЕЛЬ ДИСПЕНЗАЦИИ

³⁰ Через довший час Дослідники Біблії вірили що Апостоли і другі вірні сьвяті що спали в Ісусі воскресли на весні 1878 р. Головним доказом сего заключення був, паралель диспензаций. Наводимо сьлідууючий цитат під розвагу:

³¹ „Коли знайдемо дату коли наш Господь зачав уживати своєї сили, то й знайдемо час коли сьвяті з мертвих повстають до життя і слави. Шоб се зробити треба лише пригадати паралель Жидівського і Євангельського віку. Дивлючись назад на тип бачимо що на весну 33 р. по Х., три і пів року по розпочатю Жидівських жнив (29 По. Х.) наш Господь типічно взяв в свої руки власть яко цар. (Мат. 21:5-15.) Мабуть цілє тої акції була шоби зазначити час паралелю в сих жнивах, коли він вдійстности возьме власть і.т.д., а іменно на весну 1878 р. три і пів років по часі коли другий прихід взяв місце з початком жнив, в осени 1878 р. Отже рік 1878 зазначає дату коли наш Господь зачав брати велику силу, і се в розумним заключати що в тім часі його царство зачалося, і перший крок взятий був висбоженне свого тіла, церкви, межі котрими й мертві сьвяті мають першеньство.

³² Іпозаяк воскресенне церкви мусить прийти підчас сих жнив (Одрк. 11:18.) ми уважаємо що се є дуже розумним заключиннем, і вповні з гармонією Божого плану що на весну 1878 р. всі сьвяті Апостоли і другі вірні Євангельського Віку, котрі спали в Ісусі, були збужені яко духовні істоти, подібні до їх Господа.” Гляди Том 3 стоп. 223, 234. Анг.

³³ Аргумент в повисших наведених параграфех є що по три і пів роках свого посьвячення Ісус зачав уживати свою царську власть; що його друга присутність зачалась від року 1874. і що три і пів роки пізнійше, а іменно 1878 р., він взяв власть і зачав володіти як цар; і для того він мавби збудити своїх вірних членів, його тіла, котрі були мертві.

³⁴ Тепер задля більшого вирозумлення переглянемо паралель. То, що діялося з Ізраїльським народом, було не наче образом оказуючи надійсний стан річей відносно правдивих послідувателів Ісуса Христа. „Усе ж се прикладом сталося їм, приписано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов.” 1 Кор. 10:11 Під сїм писаннем ми розуміємо що події котри переходили в Ізраїлі представляли то, що малоби пе-

реходити в будучині з Християнами. (Жид. 10:1.) Колиж є паралель що до подій переходячих мусимо заключити що мусить бути паралель що до часу в котрім ті події ставалися.

³⁵Відносно сего пророк Божий писав що Бог відкини Жидів на час а потім знов приведе їх до своєї ласки. „Перше всього одплачу їм за многі гріхи їх у двоє.” Єрем. 16:18. (Анг. Бібл.) Слово у двоє тут значить повторити відносно часу. Ясним є, що відбувалося в Ізраїльским народі то се було праобразом на пізнійші події, і що паралель був до часу. Але чи ті події мають що спільного з воскресеннем святих се друге питання.

³⁶Ізраїль jako зорганізований нарід датує ся від смерті Якова, іменно, 1813 Пер. Х. Ісус jako виконоватиль Єгови, виповів вирок відкинення Ізраїля на весну в році 33 По Х. коли сказав: „Оцеж оставляється вам дом ваш пустий.” (Мат. 23:38.) Той вирок стався правосильним того дня і тривав через сорок років і скінчився 73 По. Х. Кільканайцять Гісторіків зазначають ту дату.

³⁷На 15-го нісана т.є. Квітня вроці 73 По. Х., першого дня пасхи, того самого дня, що після традиції, Ізраїльський нарід вийшов з неволі Єгипської на свободу, останна охорона Ізраїльська впала і Ізраїль був відданий вневолю.” — Гісторія Ізраїльського Народу, Корниля.

³⁸Від часу зорганізування нації до виречення вироку відкинення було 1845 років, а сорок років потім до цілковитого виконання вироку. Отже з сего виходить що, „удвоє” згадано пророком мусило зачатися від того дня коли Ісус виповів вирок т.є. 33. По. Х. На певно що 1845 р. дата повинна зазначити щось відносно, Ізраїля; а сорок років пізнійше т.є. 1918 повинно також зазначити щось важного. Натурально дивимосся за фізичними доказами щоби приложити їх jako сповненне пророцтва. Якїж факти знаходимо для попертя тих дат?

³⁹Берлінський конгрес котрий відбувся в червню, 1878 р. увів в силу проект в котрім між іншими зазначено цивільну і релігійну свободу для Жидів в Палістині. Сей конгрес був приготований перед тим, але в тім самім році. Тут здаєся певним є що Бог зачав показувати знаки при верненнє Його ласки до Жидів. Сорок років пізнійше то є на весну 1918 р., Жидівски провідники за згодою Великої Британії і других передових держав світа прибули до Палістини і зачали відбудовувати Жидівску державу. Що ж ті паралелі показують? Тут здаєся є ясним сповненнє пророцтва висказаних через Єремію, що покарає Жидів на протяг того самого часу, як й здовго оказував їм свою ласку.

⁴⁰Се є не можливим знайти щось в тім паралелю щоби оказувало на воскресенне святих 1878 р. Одиноким способом що можна пояснити пророцтво, а се через порівнаннє слів пророцтва зі знаками і фактами. А знані факта що стосуються до 1878 р. є ті, що відносяться до початку приверненнє Божої ласки Жидам, і не мають зовсім жадного відношеннє до церкви.

⁴¹Знов коли віднесемося до повисше наведеного цитату з 3-го тома приходимо до заключеннє що паралелі показують на воскресенне святих, і що jako наслідок з сего наш Господь обняв власть jako цар і зачав царюваннє в 1878 р. і втім самім часі він воскресив святих. Але тут знов нема доказу котрийби указав що Ісус Христос зачав своє царюваннє в 1878 р. Він не міг взяти власти аж поки не скінчився час поганський 1914 р.

⁴²Коли Ісус був на землі сатана був „богом сего світа.” Сатана мав вступ до неба тому що він був управителем на землі, і мусів позістати в ті позиції аж поки Божий властивий час прийшов для Ісуса перебрати силу і ділати. Бог все робив всоїм назначенім часі. Він сказав що поганський час буде продовжатися аж прийде той що має власть. Поганський час зачався 606 перед Христом на протяг 2520 р. часу і за кінчиться 1914 р. по Христі; і Ісус мусів чекати аж до того часу. Ясно вказують на се писання: „Він же принісши одну жертву за гріхи, сів назавсіді по правиці Бога, дожидаючи далі, доки положить ся вороги його підніжком ніг Його.” Жид. 10:12,13; Псал. 110:1.

⁴³Протягом часу жданнє Господь робив пристовленнє. Аж до кінця часу поган диявол пановав за дозволом Божим. Коли той час вийшов тоді Єгова ділав протів сатани через свого Сина Ісуса Христа, відбираючи від него власть і скинув його з неба. Пророцтва ясно вказують що Бог зробить ворогів своїх підножім своїм, і коли пророк говорить що земля є підножім Єгови, мусимо заключити що Бог скине диявола з неба на землю. Дальше пророцтво говорить що коли прийшов Божий час Він вислав свого любого Сина скинути ворога кажучи до него: „Царюй серед ворогів твоїх.” Пс. 110:2.

⁴⁴В які ж силі Ісус пришов виконувати сю роботу? Він прийшов в силі великого священника або jako виконоватиль замірів Бога Єгови, котрого то священника преображував Мелхизедек. Се Бог свею силою скинув сатану з неба через Ісуса Христа. Сю думку попирає пророцтво Одкр. 11:17. Дякуємо тобі Господи і Боже вседержителю що еси і був і прийдеш що прийняв силу Твою велику і вопарився єси.”

⁴⁵Уподобалося Богу зазначити пророцтва через котрі послідователі Христа на землі мо-

жуть знайти час в котрім він возьме акцію протів сатани, ісповненне ся тих пророцтв оказують на рік 1914. Св. Письмо говорить тоді розбурхались народи і прийшов час скинути диявола і перебрати власть від його. Бачучи що Ісус не перебрав власти в році 1878 аж до 1914 отже виходить що сьвяті не встали 1878 р.

⁴⁶ Віносячися до Одкр. 20:6. говориться там що „блаженний і сьвятий той хто має участь в першому воскресенню і що він буде сьвященником Божим і Христовим. Коли вони воскресли перед 1914 р., то ще тоді вони були активною частию сьвященства великого Мелхиседека. Але докази показують що Ісус Христос яко голова сьвященства зачав свою активність протів диявола по закінченню Поганских часів 1914 р. Се не виглядає розумним щоби сьвяті воскресли до власти перед тим часом нім Він ужие свеї сили протів ворога.

⁴⁷ Дальше текст говорить: „царювати муть тисяч років.” Се є заледви розумним заключати щоби сьвяті воскресли до позиції царів перед тим нім наш Господь зачав ділати протів ворога після сповнених пророцтв в 1914 р.

Діти Сиону

⁴⁸ Сион значить Божа організація. Сион дав початок до царства. З Сиона також родяться члени царської родини. Єрусалим або Сион є мати всім нам. (Гал. 4:26.) Чи мусіли сьвяті воскреснути коли Ісус обняв власть і зачав панованне? Не конечно. Докази радше нахиляються до заключення що він перше взяв власть, і що опісля воскресли сьвяті. Слова Єгови через пророка так звучать: „Ше й не мучилась, а вродила; нім ще прийшли болі а вже привела сина Хто коли чув таке? Хто коли видав таке диво? Чи виринув коли край в одну годину Чи народився де нарід від разу, як от Сион, що ледви почав боліти, а вже породив синів сїх” Ісаї 66:7,8.

⁴⁹ Жина, до котрої тут ся відносить, є Сион, Божа організація. Дитя згадане є нарід або правительство котре буде правити сьвітом справедливо. Той нарід або правительство спочиває на раменах Ісуса Христа., „Власть на раменах Його (буде).” Коли Ісус воскрес із мертвих дана йому всяка власть в небі і на землі. Отже народженне царства значить коли прийшов Божий час діланне для Христа яко Царя то се означало народженне нації. Тут мусить ся розрізнити межі урядом, представленим через дитя, а поодиноким членом Христа.

⁵⁰ Се не значить що сьвяті малиби встати коли народилося правительство, для того що урядову силу має Христос, і він може панувати без членів Його тіла. Се є привілія для кото-

рого будь члена царювати з головою, але не конечностю. Писанне повисше здаєся подає слідующий порядок: Народженне дитяти, що є уряд; тоді слідує біль або мука; а тоді народженне дітей Сиону. Сей порядок як раз є противний натуральному народженню тому, що в натуральнім порядку приходить скорше біль а опісля народженне. Тому пророк питає; „Хто коли чув таке? Чи народився нарід від разу?” однак то що сталось. Народження нації було моментальне, під час коли народженне Христа (голови і тіла) взяло довгий протяг часу.

⁵¹ Коли поганьски часи скінчилися в 1914 р. тоді Бог вислав свого олюбленого сина, і се зазначило початок народження нації. Нація народилась без болю коли по народженню нації Христос пішов війною протів сатани і скинув його з неба, се зазначило початок змагань або болю. Ся борба мусіла настати десь 1914 р. і як довго тревала, писання не оказують. Але писання ясно говорить що битва скінчилась і сатана бив вигнаний з неба нім Сион породив своїх синів.

⁵² В Одкр. 12:5. так зазначено: „І породила сина, хлопятко, що має пасти всі народи жезлом залізним; і взято дитятко її до Бога і до престола Його. Се пояснює про народженне царства а не членів його тіла. „Взято дитятко до престола Божого” піддає думку що авторитет правління походи від Трону Єгови, тому що надійшов час ділання для Єгови як се показано в Одкр. 11:7.

⁵³ Про се дальше описує так: „І повстала війна на небі. Михаїл і ангели його воювали протів змія, і змія воював і ангели його.” Одкр. 11:7. В сі війні межі Христом а дияволом, сатана був скинутий з неба на землю. Хто були ті ангели що воювали по стороні Михаїла? Чи ті ангели були діти Сиону або часть тіла Христового? Здаєся що те питанне мусить ся відповісти негативно, тому що діти прийшли по борби в котрі ангели брали участь. Перше точилась війна а по тім Сион породив дітей. Слово ангел тут ожити, значить післанець. Колиби сьвяті були воскресли їх не названо би Ангелами Христовими а частиною Христа.

⁵⁴ Коли Ісус був не правильно арештований через диявольских слуг, клеру, котрі були його видимими ангелами на землі, Петро хотів воювати за його. Ісус сказав тоді до него: „Або думаєш, що не мігби нині вблагати Отця мого, й приставивби мені більше двацять лигионів Ангелів?” Мат. 26:53. Іншими словами Ісусови слова можна переказати: „Петри, колиб Я просив Отця мого він би мені дав більше чим двацять лигионів ангелів, боронити мене.” Коли се була правда перед смертю і воскресен-

нем нашорго Господа, то тим більше сі самі сьвяті ангели взялиби участь у війні коли прийшов на се властивий час.

⁵⁵ Се так виглядалоби що Ісус Христос воював протів сатани і сьвяті ангели були припоручені Йому в ті битві; і що коли війна скінчилась, Сион породив своїх дітей. Се указовало би що воскресенне сьвятих взяло місце по 1914 р. На певно що сильні заключення можна вивести з наведених цитатів св. письма що воскресенне сьвятих не наступило борше чим діявол був скинутий з неба.

⁵⁶ Ше є багато інших писань котрі відносяться до самого питання, котрі розбиремо пізнійше.

Питанне до студії

1-5 — Що розуміємо під словами „воскресенне“ а „перше воскресенне“? В який спосіб клер перече воскресенню мертвих? яка є наша привілія і повинність?

6-11 — Як і чому сатана перечив Богу в раю і який наслідок того? Як Ісус говорив про воскресенне? Чи душа вмирає? Навиди і поясни слова в Ожр. 1:18.

12-16 — Як і чому Бог постарався о спеціальне отвердження нашої віри в воскресенне? Який є аргумент Апостола в 1 Кор. 15:11-18. Чи всі воскреснуть?

17-20 — Як розуміємо що Христос є воскреснем? (Іоана 11:25. Хто лише може мати перше воскресенне і на які підстави?)

21-24 — Яке постановленне висказав Павло до Філ. 3:8-11? Яку науку вносимо з сего? Поясни текст Блаженний і сьвятий той хто має участь в першому в

кресенню?, Коли є початок першого воскресення а коли кінець?

25-29 — Чи Павло надіяв ся бути учасником першого воскресення при свої смерті? Чи він знав перед смертю що він побідить? Хто більше він каже, що отримає вінець життя? Що значить любити його явленне?

30-33 — Чому Дослідники Біблії припускали що сьвяті воскресли в 1878 р.?

34-39 — Як Жидівський вік є паралелем до Евангельского віку і коли зачинаєся а коли кінчиться „утвоє“ в обох случаях? Коли був Ізраїль виджнениий і як довго часу взяло до виконання вироку? Які суть лати в паралелю і физичні факти при кінци сего віка?

40-47 — Чи є що в паралелю щоб указовало на воскресенне кого будь в 1878 р.?

43-45 — Що наш Господь робив підчас дождання свого царства? І що він зробив коли той час прийшов?

45-47 — Коли Ісус ділав яко Мелхізедек цар і сьвященник, і як ми знаємо? Чи можши подати причину чому сьвяті повинні встати перед тим нім прийшов час уживати свої сили як царі і сьвященники?

48-51 — Що є Сион? Чи він родить царство або націю і своїх дітей, в однім і тім самім часі? Хто є диття і коли малося народити? Коли мали прийти муки? Хто є Сионські діти, і коли вони малиби народитися?

52-56 — Коли сповнилося Ожкриття 12:5-7. Як було диття взяте до Бога і його трону? Хто є ангели Михаїла а хто є ангели змія? Навиди писанне в доказ твої відповіди. Які розумні заключення можемо вивести із писання відносно часу воскресення сьвятих з мертвих?

Віра і Нагорода за Неї

„Хто видержить до кінця, той спасеться.“ — Маттей 24:13 Рим 10:2-11

Кождий, щиро посвячений Богу Християнин, з нетерпеливостю вижидає сеї хвили, коли Церква дійде до свого кінця і одержить з рук Господа обіцяну нагороду. Однак кождий з них розуміє добре, яке ще велика праця жде їх, та що їх віра мусить бути наперед випробувана. Помимо того нодин з них питає: Як ще довго будемо мусіти терпіти тут; в який спосіб наша віра має бути випробувана, коли одержимо сю ласку, явитись перед нашим Спасом? Одні брати, маючи буйну фантазію, обчисляють так, інші знова з довірем сполгають на Боже слово і відповідають: Се станеться в Божім часі, в призначенім на се часі. Запит тепер: Чому браття о таке розпитуються, і чому о тім вічно говорять? Відповідь наша, бо деякі брати мають більшу віру аніж другі, і, що деякі знова переживають тяжкі досвідчення в своїм життю. Таким звернемо увагу

тільки на два місця св. Письма. Іменно: Сим радуйтеся, коли нині маєте смуток, переходячи ріжні напасти, бо се діється на се, „щоб випробована (була) віра ваша, і стала геть до розша від золота пропадучого, і знайшлась на похвалу і честь і славу у відкриттю Ісуса Христа,“ і „по вірі вашій, нехай станеться вам.“ — 1 Петра 1:7; Маттея 9:29.

З сих місць св. Письма бачимо, що віра кождого Християнина мусить бути наперед випробована і відповідно до його віри буде опісля нагороджений. Щоби зрозуміти добре, які проби мусить переходити Церква і що називаємо пробами, мусимо пізнати ріжницю між вірою а легковіррем, і забобонами. Багато т. зв. християн, забобони називають вірою, але справдівої віри у них мало; також і у Християн буває, що деякі мають слабу віру а більше довіряють людям; але також є і такі, що ма-

ють велику віру. З повисших текстів можемо бачити, що віра кожного члена мусить бути випробувана, і що така проба буде дуже остра.

Церква зближається до своєї пристані.

Коли капітан корабля зближається до пристані і знає, що пристань близько, тільки задля мряки не видить добре дороги перед собою, тоді дає сигнали до пристані, а звіди по відомляють його; тоді при помочи компасу і картти вишукує де знаходиться, і відтак обережно поволи йде вперед.

Міємо сильні докази, що дорога Церкви не буде дуже довга, що Церква зближається до пристані вічного відпочинку по своїх трудах; але, не знаючи напевно, коли се буде, можемо сміло сказати, що мрака заслоняє нам краєвид. Тому обовязком кожного брата застановитися поважно над сею річю. Хотяй Господь не подав нам певної дати, коли наступить прославлення церкви, одначе сміло можемо сполгатися на слова Господні.

*Міючи перед собою Боже слово немов карту і компас і нзаючи, що йдемо доброю дорогою, можемо сміло поступати наперед, не боячись о ніщо. Правдивий Християнин маючи перед собою надзвичайно великі і дорогі обітницї, які подає Боже слово, може лекше зносити свій щоденний тягар і сама дорога стає йому легшою а в серци його вступає радість.

"Дехто називає забобони і віру в чоловіка вірою. Такий, не застановляючись, приймає все, що хто скаже; свою віру опирає на опінії другого чоловіка і уважає щось за доказ, що дійсно не є доказом, бо не опирається на немилньім слові Божім. Такому вистарчить скізати лиш кілька слів о чімсь. Але правдива віра опирається на немилньім і яснім слові Божім. Легковіре опирається на чім будь, правдива віра має підставу за собою. Чим сильніша наша віра, тим лекше можемо встояти проти всяких бур, які будуть приходити на нас в нашім життю і лекше поконаємо всякі проби, хотьби не знати, кі були тяжкі.

Віра все зростає.

"Ніхто відразу не має сильної віри; вона приходить поступенно. Чоловік, що має розум і науку, бачить кругом себе ріжних чудесних сотворінь. Він бачить нескіриме число звїзд на небосклоні, місяць і сонце, котрі безнастанно порушаються в свсіім біу і ніколи з нього не сходять. Він застановляється своїм розумом і приходить до заклучення, що мусів бути мудрий Творець, котрий все сотворив і всьому

надав свій біг; мусить бути перша Причина всього. Коли спогляне на землю на сі ріжного рода сотворіння, коли приглянеться самому чоловікови, то мусить признати, що сей чоловік є мудро сотворений.

* Такий чоловік, розбираючи всі чуда природи і подивляючи красу її, мимоволі сам собі каже: сди є Творець, котрий все те сотворив, то Він зовсім певно подав нам певні вказівки, як чоловік повинен поступати. Він більше приходить до переконання, що сі вказівки обьявив Бог в св. Письмі або Біблії. Коли Він докладно перечитає її, то переконається, що сю книгу писали святі мужі порушувані Божим духом, або що сі книги були писані під Божим впливом; що ся книга походить від жерела, якому повиннося повірити, бо від самого Бога Єгови, котрий через своїх слуг подав нам красний плян спасення, який тільки один Бог міг продумати. Коли хто вірить, що се Боже слово, котре Бог дав чоловікови, щб знав, як має поступати, щб жив праведно, такий розбирає се слово своїм розумом і починає мати віру або вірити в те, що там сказано. Чим більше пізнає він се слово, тим більше цінить його, бо бачить, що знайшов підставу або фундамент, на котрім може будувати.

Апостол Павло так описує віру: „Віра є підстава того, на що вповаємо (чого надіємося), дказ (певність) річей невидимих." (до Жидів 11:1) Слово „підстава," можна властиво переложити „розумінне." Абе, переповідаючи слова апостола, можемо сказати: Віра є вирозумінне того, чого надіємось; се є певність того, чого не бачимо природними очима.

"Запит тепер: Чого кождий зодорво думающий чоловік найбільше бажає? Відповідаємо: Він бажає вічно жити в щастю і задоволенню: Але, чи взагалі люде так сподіються жити і у таких обставинах? Ні, бо не мають нічого такого, на чім могли би побудувати свою надію. Запит тепер: Чого бажає і надіється правдивий Християнин? Відповідаємо: Він бажає жити вічно в небі, будучи всегда з своїм Господом і Паном, Царем царів, і служить на славу Богу Єгові, приносячи на світ благословеня людям. Запит тепер: Як може несовершенний чоловік мати таку надію. Відповідаємо: Підставою його надії є віра в Боже слово.

Правдива підстава віри.

"Кождий здорово думающий чоловік мусить прийти до того заклучення, що він є несовершенний. Хто вірить в еволюцію, такий каже, що чоловік є тому тепер несовершенний, бо ще не дішов до найвисшого степеня своєї совершенности; що чоловік колись був на д-

леко нижшим степені культури, але поступово піднісся, що раз висше і висше і дійшов до теперішнього степеня, а з часом дійде до совершенства. Хто в такі слова вірить, такий є справді легковірний або забобонний і не має найменшої віри. Бо не маємо нігде ніякого доказу, що людина виродилася з якогось низшого сотворіння. З Божого слова довідуємось, що чоловік став несвершений в наслідок гріха Адама, тому, що не слухав закону Божого. Довідуємось звідти, що чоловік, як потомок Адама унаслідив по нім кару за гріх, а се **смерть**. і тому цілий людський рід є в стані умирання. Ми даліше з того слова довідуємось, що Бог у великим Своім милосердям приготував примирення за гріх Адама, а то через смерть і (воскресення) свого возлюбленого Сина; і що: „хто повірить в Нього, не згине, а буде мати вічне життя.” Хто вірить сим словам, в такого серці родиться надія що він може жити вічно і ся надія ґрунтується на вірі.

“На віру складається дві речі: По перше треба розумно розуміти св. иПсьмо і цінити Боже слово; подруге з цілковитим довірем сполягати на се слово. Сих двох речей потреба конечно, щоб мати віру таку, яка подобається Богу. Хтось може, розумно розуміти Боже слово і може цінити і уважати його, як слово Боже, але если з довірем не сполягає на нього, такий не має віри. Розуміється, що також не може ніхто сполягати на се Слово, если не розуміє його. Дятого потрібно двох речей: розумно розуміти се слово і з цілковитим довірем сполягати на нього, як на Боже слово.

“Довідуємось з св. иПсьма, що хто хоче бути в славі з Ісусом, сей мусить виречись себе, взяти свій крест і йти слідом свого Господа і Учителя. (Мат. 16:24; 1 Петра 2:21) Хто зрозумів се і вірить, що сі слова правдиві, такий може і мутить посвятити себе зовсім, щоб чинити від тепер волю Богу, если хоче йти стопами Ісуса Христа.

Нове Сотворінне

“Коли хто посвятився так у своїм серці, такого Бог приймає за свого і помазує його святим духом, або силою, і таки йстає Новим Сотворіннем в Христі Ісусі. По чім же хто може знати, що він є Новим Сотворіннем? Він знає се, бо має віру в надзвичайно великі і дорогі обітниці, які Бог подає в своїм слові, і пізнає також по тім, як Бог поводить ся від тепер з ним. „Сей самий дух (Бжий) свідчить на йому духови, що ми діти Божі; а коли діти, то й наслідники, наслідники Божі, а сподіюємося сподіюємося, коли тільки з Ним стріжде-

мо.” (до Римлян 8:16-17) Бог запевняє нас у своїм слові, що ми зістали початі до надії життя на найвисшим степені. „Коли хто в Христі сей Нове Сотворінне.” —1 Петра 1:3-5; 2 до Коринтян 5:17.

“Маючи такі слова Божі, він може мати тепер надію, що буде жити з Христом. (до Колосян 3:3,4) Ся надія його не опирається на його учинках; він має таку надію скорше. Дперва по тім йдуть його діла. Коли хто посвятився обгу, такого Бог оправдує через заслугу свого Сина Ісуса Христа.

Учинки Нового Сотворіння

“Від тепер він, як Нове Сотворінне мусить виконувати певні діла, если хоче одержати вінець життя Своїми учинками. Він мусить доказати, що має віру одержати таке життя, що високо цінить нагороду вічного життя, яке стоїть перед ним, і що задля нього, щоби його досягнути, він готов все пожертвувати, все віддати. „Віра без діл мертва, — каже ап. Яков (2:20) Своїми учинками він показує, чи має віру.

“Если хто йде до школи, щоби навчитися якогось фаху чи ремесла, такий мусить слухати учителя. Учитель учить його і дає йому вказівки, як учитися з книжок, если ученик хоче бути чоловіком. Але возьмім на примір, що ученик прийшов до класу і сів в лавку і слухаючи учителя, каже собі: Добре, добре, я врю все, що ти кажеш і щ ов тих книжках стоїть, і знаю, що там все є добре написане, але я не буду вчитися. З того кождий може бачити, що з такого ученика не буде нічого путнього.

“Кождий, хто є Новим Сотворіннем у Христі вступає до школи Христової, щоби навчитися, як стати царем і священником в царстві Божім. Хто вірить дійсно, що він може досягнути таку велику нагороду, такий буде старатися оказати свою віру ділами. Боже слово є для кождого книжкою, а Ісус Христос є його учителем. Если хто, як Нове Сотворінне хоче робити поступ в науці, такий мусить спізнати наперед Боже слово і з цілковитим довірем сполягати на нім, і свою віру повинен оказати ділами, яких Боже слово учить. Задля сього Бог зівольє на нас різні проби і терпіння. Він шукає таких, котрі хотять і бажають, щоби їх віра зростала і скріплялась. Дятого Він дозвалає, що на таких приходять різні хвилі і трудности, які другому відібрали би всяку надію і знеохотили би до дальшого подвигу; тому Він посилає на своїх недостачі матеріяльні і різні тілесні болі і всякі напасти від людей, щоби випробувати його віру; чи помимо того він дальше буде врити Божим словам, і чи

схоче зростати на подобу Ісуса Христа. З сього бачимо, що наша віра мусить бути випробувана, і відповідно до нашої віри, відповідно до сього, чи на ша віра була сильна, такий буде і наслідок. Сильна віра все переможе.

Час тяжкої проби.

¹⁸Довгі віки перед нами Бог казав написати такі слова нам на науку: „Господь Бог ваш спокушує (випробовує) вас, щоби довідатись, чи справді ви любите Господа Бога вашого всім серцем вашим, всюо душею вашою.” (5 кн. Мойсея 13:3) Апостол Павло каже: „Самих себе розбирайте, чи ви у вірі; самих себе видайте. Чи то-ж не знаєте самих себе, що Ісус Христос у вас єсть? Хіба тільки, що ви недостойні.” — до Коринтян 13:5.

Чи розумно є сподіватись, щоби одного часу проби і терпіння для церкви були більші як в інших часах? Відповідаємо, що так. Знаємо, що при кінці дороги церкви проби і дослідження її будуть дуже строгі. Пророк Даниїл, говорячи о кінці часу, каже: Многі, обчистяться, вбіляться і будуть наче в огні перетоплені в спокусі, в пробах ріжних. Вони обчистяться водою слова Божого. Вони отримають білі одежі завдяки праведности Христовій.

¹⁹Ап. Павло таке пише: „Кожного діло буде явне; бо день Господень покаже, тим, що у огні відкриється, і яка кожного робота, огонь випробує.” Як ми вже бачили, кожного робота має бути побудована на вірі. Отже зовсім ясно, що віра наша підпаде найтяжчій пробі. Ап. Петро потверджує сі слова, кажучи: „Щоб випробована була віра ваша, геть дороща, аніж золото пропадуше, хоч і огнем випробуване, знайшлась на похвалу і честь і славу у відкритю Ісус Христовім.” — 1 Петра 1:7.

Проба віри.

²⁰На віру складається двоє річей, як то ми вже бачили, тому віра мусить бути пробована найперше, щодо сих річей: іменно, чи розумно розуміємо слово Боже і цінімо його понад все; та чи з цілим двірем сполягаємо на се слово. Проба під сим зглядом випробує нашу віру до Бога; або що зовсім розумно можемо заключати, щ ся проба буде о много острійша при кінці нашої дороги, ніж, перед тим, як ми в первий раз повірили. Але, як не можна спалити дому огнем, если дім не буде наперед побудований, так не можна випробувати християнина, если він не став ще Християнином і не виріс на вірі Христовій. Если хто перестане студіювати Слово Боже, такий з часом стратить знанне слова Божого, а не схотівши сполягати на нім, в таким разі наша віра буде ста-

вати щораз меншою і слабшою. Если віра наша сильна, тоді і наша надія дістатись до царства буде також сильною, і если маємо у собі сильну надію тоді будемо старатися всіма своїми силами спізнати всі правила, яких треба перестерігати, щоби дістатись до царства. Се будемо ділати в такій мірі, як сильною буде наша віра. Всяка проба і тдудність, які приходять для Християнина, є призначені на се, щоби випробувати його віру; а результат сих проб покаже, чи ми вірні були Господу, чи ні.

Перебувайте в науці

²¹Бог Єгова через свого Сина Ісуса Христа приготував для домівників віри духовий корм. О тим ап. аПвло так говорить: „Коли хто инше вчить і не приступає до здорових словес (до здорової науки) Господа нашого Ісуса Христа і д науки побожної, той розгордівсь, нічого не знаючи, а хоруючи на спори і словесні суперечки, з котрих повстає зависть, сварка зневага, злі підозріння, змагання людей зіпсованої душі і возбавлених правди, котрі уважають побожність оруддем зиску. Відступай від таких.” — 1 до иТмотея 6:3-5.

Наш Господь Ісус, коли відходив, обіцяв, що не опустить апостолів, ні всіх своїх послідувателів, що дасть їм духа правди, що поведе їх до всякої правди. А у своїй молитві до Отця сказав, що слово Боже є парвда. Ап. Павло так писав до свого ученика Тимотея: „Ти пробувай у тому, чого навчено тебе, і що звірено тобі, знаючи від кого навчився еси; і що змалку св. Писанне знаєш, котре може тебе вмудрити на спасенне вірою в Христа Ісуса. Всяке Писанне боговдохновенне є корисне до науки, до докору, до направи, до наказу по правді, щоб звершений був Божий чоловік до всякого доброго діла готовий.” 2. до Тимот 3:14-17.

²²А до Римлян 15:4 Павло так писав: „:Бо все, що перше написано, нам на науку написано, щоб ми через терпелівість і потіху Писма мали надію.” А ще краще написав ап. Петро кажучи: „Ще-ж маємо певніще слово пророче, і ви добре робите уважаючи на нього, як на світильника, що світить в темнім місці, аж день засияє і зірниця зійде в сєрцях ваших. . . Бо ніколи із волі чоловіка не вповідано пророцтва, а від духа святого пробуджувані, промовляли святі люде Божі.” 2 Петра 1:19,21. *С-Е ИСАИЯ 5: 37-40. Фаліпа 1*

Хто відступає від сеї регули, такий в короткім часі сам не догляне, як опиниться серед пущі, з котрої не буде міг вийти, не знаючи, куди йти, чи вперед, чи вправо, чи вліво. Хто буде свою віру на словах чоловіка, такий зазнає розчаровання. Зійшло бо сонце із спекою

і висушило траву, і цвіт її опав, і краса лица її зникла, — от такий є чоловік з своєю мудростю і розумом. Але слово Боже пробуває по вік; воно не схибить, ні не зведе нікого.

Гордість ворогом Християнина.
 Гордість, се найбільший ворог Нового Сотворіння. Вона походить з того, що хтось не вміє добре спізнати себе самого, ані не вміє гідно оцінити Бога. Если хто вже набрав більшого знання Божого слова, і стане думати о собі, що Бог потребує його до своєї праці, що він мудростю перевищує других братів у класі, так, що без його помочи прочим братам було б нитяжко йтупати, або, що він може учити добре учити, так, що і брати говорять про се отверто, такий нехай знає, що він паде у сіти гордості. Се показує, що його віра не видержала проби, і він починає падати. Добре говорить св. Письмо, що „попереду погібелі йде гордість.” „Бог гордим противиться, смирим же дає благодать.” — Кн. Прип. Соломона 18:18; 1 Петра 5:5.

Хто знає, що такі слова перестороги знаходяться в св. иПсьмі, а помимо того стає гордий, такий найлучше показує, що його віра є слабонька. Если він про се не знав, се є доказом, що він не прикладався пильно до Божого слова і тому не знає його, і для того віра є слаба. Він нехай пам'ятає, що гордість припровадить Нове Сотворінне до погібелі. Хто однак має сильну надію дістатися до царства, такий буде пборювати гордість, як найбільшого ворога. В який спосіб має він пборювати під сильну руку Бужу, щоб підніс вас у гору свого часу?

Осуд братів.
 Буває між братами, що нераз брат або сестра судить брата або сестру, і піддає їм різні думки і наміри, чому брат або сестра се чинили. Хто осуджує брата свого сей показує, що його віра була на пробі і не видержала проби. Св. иПсьмо каже: „Перед часом не судить нікого.” „Хто буде винувати вибраних Божих? Бог же той, що оправдує.” (1 до Кор. 4:5; до Римлян 8:33) Ми не маємо власти судити братів і бути їх суддями. Один Суддя, котрий має приступ до дворів Бога Єгови, а ним є наш Учитель і Спас, котрий заступається перед Ним за нами, а не проти нас. Хто знає ці слова і вірити в їх значінне, той не буде судити другого.

Самолюбство а любов.
 Чоловік з природи є самолюбний; він вже з природи хоче ділати тільки се, що йому служить. Коли він стане Новим Сотворіннем у

Христі, тоді мусить провадити боротьбу проти своєї природної склонности, котра воює проти нового ума або духа. Коли йдем за нашими природними склонностями і ділаємо се, що нам миле, не уважаючи на других, то можемо знати, що наша віра виставлена на сильну пробу, і відповідно до того, як поступимо, побідимо або програємо. Протиставленнем до самолюбства є любов, котра бажає ділати добре другим, не зважаючи на себе. Самолюбство є оwoчeм тілосного ума, любов се оwoчeм духа.
 Если наша любв не збільшається, если не робить поступів перед, тоді і наша віра не побільшається і не робить поступів. Заключаємо се із слів св. Письма, котре каже: „Коли б я говорив язиками людськими і ангельськими, а любови не мав, ставби я мов мідь звеняча або бубен гудячий. І хочби я мав дар пророцтва і знав усі тайни і все знанне і хоч би я мав усю віру, так, щоби гори переносити, а любови не мав, ніщо мені не допоможе.” (1 до Кор. 13:1-4) „Над усім же сим любов, котра є союз звершенности.” (до Колосян 3:14) З того бачимо, що мусимо знати св. Письмо і з довірою сподягати на нього, щоби не стратити віри; і дальше, з того пізнаємо, чи наша віра є сильна, чи слаба; діла лучше показують.

Журба а спокій

Буває нераз, що ми надмірно журимося, або через се, що не йде нам так, як другим, або не маємо такої роботи, як другі, або не можемо виконувати праці Господньої, як другі. Така журба і гризота виганяє мир з нашого ума. Коли прийде до того, то знаймо, що тут як раз наша віра є виставлена на пробу. Відповідно до того, як сильна є наша віра, так також зможемо поконат исебе і викинути журбу від себе і з довіром віддатись спокійно у руки нашого Господа. Що дійсно така журба є і пробою нашої віри, наводимо слова ап. Павла: „Не журіться нічим, а у всему молитвою і благаннем з додякою, нехай обявляються прошення ваші перед Богом. (Як так будете поступати, то) мир Божий, що перевищує всяке поняття буде хоронити ваші серця і ваші думки в Христі Ісусі.” — до Филипян 4:6,7.

Коли ми зробили все, що до нас належало, то можемо зовсім сміло довіряти словам Божим і бути спокійні, з довірем і спокоєм вірити Богу. В своїм слові Він подав нам багато красних обітниць так, що наша віра може мати сильну підставу. Так приміром Він каже: „Вповай тихим серцем на Господа і дожидай Його. Не запалюйся гнівом на того, кому щаститься дорога, на чоловіка, щоби ти задуми свої сповняє.” (Псальма 37:7) Если наші воро-

ги переслідують нас несправедливо, не кидаймося і не журімся з того, але супокійно здаймося на Господа. Ось, що читаємо: „Вповай на Господа. Будь потужен і май відвагу в серці і дожидай Господа.” (Псалем 27:14) Се слово „дожидай” означає з повним довіррем здатися на Бога Отця, що в небі. А на иншій місці такі потішарчі слова читаємо: „Ти перемінив плач мій у радість, зняв із мене сумну плахту, і обгорнув мене радістю, щоб душа співала Тобі, не мовчала. Господи Боже мій по віки буду прославляти Тебе.”

Часом Християнина переїмає надмірний ляк; він боїться людей, не має відваги сказати людям впросто правді, бо думає, що не буде міг відповідно сказати і пояснити. Если його віра є сильна, тоді він памятаючи на слова ап. Павла відкине всякий страх на бік, а буде діє так, як каже апостол: „Все можу у Христі, котрий мене покріпляє.” (до Филипян 4:13) Також добр а річ не мати занадто довіря до себе самого, але вірити і уповати на Господа. Часом сумніви викликають в нас якусь боязнь. Сумніви і боязнь підкопують віру Християнина і є причиною, що віра такого поволі слабне. Часом повстає в християнині сумнів, чи він належить до Господа і чи Господь любить його. Інші знова обавляються, чи двері вже не замкнені для них і вони ніколи не дістануться до царства. Але те все свідчить, що їх віра є слабонька і неопирається на слові Божім. І в тім случаю віра зістала виставлена на пробу, щоби пересвідчитися, на кого хто уповає, чи на Бога, чи на чоловіка. В цілім св. Письмі нема сказано, щоб ми знали день або годину, коли увійдемо в царство небесне. Ось який красний примір зіставив нам наш Спаситель, кажучи до всіх своїх послідувателів: „Глядіть, второжіть і мосійсья, бо не знаєте, коли прийде час. Як чоловік, що відіхав зіставив свій дім і дав своїм слугам власть і кождо-му діло своє, а воротареві велів, щоби пильнував. Пильнуйте отже, бо не знаєте, коли Господь дому прийде, чи ввечір, чи опівночі, чи коли півні піють, чи рано; щоби, прийшовши несподівано, не знайшов вас сплячих. А, що вам скажу, усім кажу: Пильнуйте!” — Марко 13:33-37.

Коли поглянемо кругом себе, так бачимо, що царства сього світа розпадаються і розбиваються на кусні, а наш Господь Ісус таке сказав: „Як же зачне се діятись, випростуйтеся і підіймайте голови ваші, бо наближилось викупленне ваше.” (Лука 21:28) Крім сього Він подав нам багато обітниць в своїм слові, по котрих можемо спізнати, чи ми його, чи ні. Если ми певні що маємо таку ревність, яку ма-

ють сини Божі (Псалма 69:9); що розуміємо і цинимо „тайну Божу,” (до Галат 1:26,27; 1 до Кор. 2:14, 2, 10; до Римлян 8:16,17); коли знаємо, що любимо братів (1 Йоана, 3:14); що хочемо працювати для Господа; і сповняємо Його заповіді охотно і радо, те все повинно зміцнити нашу віру, а всі сумніви усунути на бік.

Дві перешкоди для Нового Сотворіння.

Добре то сказано, що найбільшою пробою кождого посвяченог се терпелівість, чи схче він терпеливо зносити всі труди і дикрости шоденного життя, як пристойть дитині Божій. Застановімся сами над собою і запитаймо себе, як ми заховуємось в часі невдач і трудностей, чи нетерпеливо, чи терпеливо? Если ми підчас того є гнівні і кидаємось або нарікаємо, що наша судьба гірша, як других; если ми не задоволені з себе, тоді се вказує, що наша віра є виставлена на пробу, і що ми падаємо серед того. Навпаки-же, если підчас сих злиднів і трудностей життя ми заховуємо спокій і з довіррем здаємося на Господа, сподіючись, що Господь покерував тим найлучше на нашу користь, тоді наша віра зміцняється і росте у силу, а ті перешкоди і трудности, які були, виходять нам на більшу користь і добро. Если памятаємо на великі і дорогоцінні обітници, які подав нам сам Христос і апостоли, і если з довіррем сполгаємо на них, тоді мусимо мати віру. Наш Спаситель Ісус таке сказав: „У терпінню вашим осягніть душі ваші.” (Лука 21:19) „Не кидайте вашого довіря (сміливости, котре має велику нагороду. Бо вам треба мати терпелівість, щоби, виповняючи Божу волю, доступили обітници.” — до Жидів 10:35, 36. — Не один брат або сестра аж плаче, що хотяй старається провадити як найкращий біій віри, то поднак часто робить помилки; нераз аж приходить до розчаровання і каже: „Нащо дальше буду себе мучити, як видко я не в силі остоятись у вірі і не согршити.” Тут бачимо, що його віра є виставлена на пробу; але слова Господні сказані до Павла вистарчють для всіх, що хотять бути Його: „Доволі з тебе благодати моєї, сила бо моя в немощах звершується.” — 2 до Кор. 12:9.

Інші знова брати або сестри віддали на працю Господню майже все, що мали, а тут і родина, і сами, треба дітей виховати і про свою будучність подбати, і мимоволі переїмає їх тревога і жах, що буде з ними? Тут віра їх виставлена на найтящу пробу. Але Божє слово не лишає і їх без потіхи; воно запевняє їх такими красними словами: „Не оставлю тебе, ні не покину тебе.” (до Жидів 13:5) „Всяку жур-

бу вашу скиньте на Нього, бо Він старається про вас." (1 Петра 5:7) „Хто-ж видержить до остатку, той спасеться.” (Маттеї 24:13) „Добре роблячи не ослабляймо, свого бо часу своє” жати мєм, коли не устанемо працювати.” (до Галат 6:9) „Держи, що маєш, щоб ніхто не взяв вінця твого.” — Одкрите 3:11.

Дорогі в очах Божих

“Проби і досвідчення правдивих Християн не зменьшаються, але з кожним днем зменьшаються, і стають шерз тящі, як би огненні. Як огонь спалює всяку ржу і нечесть на залізі так сі проби і досвідчення очищують правдивих Християн щораз то ліпше. Се діється тому, щоби ми могли чисті стати перед Господом. Такі досвідчення є дорогі в очах Божих, бо Він бажає, щоби ми мвийшли з того побідниками.

Коли в світлі Божого слова приглянемося самим собі, тоді побачимо, які ми несовершенні. Ми не можемо бути совершенні ні в любові ні в наших ділах зглядом наших братів. Навіть наші слова і думки не моуть бути совершенні, але ми можемо мати, як найкращі наміри і віру сильну. Ми повинні почуватись так, як се висказує праведний Йов (13:15) „Ось він убиває мене, та я не перестану надіятись.” Але всі ті досвідчення і проби, які приходять на правдивих християн служать на се, щоби вони вглублялися більше в Боже слово і навчилися його цінити понад все, і з довірем сполягати на Бога.

“Запит, чому св. и Псьмо називає віру дорожою над золото? — Відповідь, бо золото і срібло не може купити сього, щ дасть віра. Двигий протяг часу Бог вибирає і виобразовує Нове Сотворінне в Христі. Він призначив їх на довгі віки перед тим. Сі сини є дорогі в очах Його, бо вони наслідять великі благословення. Церква є Невістою Христа. Жених Ісус з увагою слдив за своїми членами, як вони, ходячи по долині тіни смертної, переходили ріжні трудности і терпіння, котрі служили ім на се, щоби їх обчистити і вибілити, щоби їх віра подобалася їх Отцю.

Тому всякі проби, які мали на цілі випробувати їх віру, були дуже дорогі в Його очах. Також ангели з любові і з подивом споглядали на них і на їх проби, як вони все покинули і оставали вірні аж до кінця. Вони свої пробами мали приготовляти себе до високого становища в будучности. Тому се є щастем, що хто може мати такі досвідчення і перейти їх побідносно.

Як можна скріпити віру?

“В який спосіб можна все памятати на сі

великі і дорогі обітници, які Бог дав, і не забути про них? Коли всегда будемо мати перед своїми очима підставу нашої віри — Боже слово. Заким можемо мати віру, мусимо спізнати і розуміти се Слово. З того слідує, що если віра наша має скріпитись і бути сильною, мусимо всегда кормити себе Божим словом і з довірем сполягати на його обітници. Нічого не може так дуже і сильно скріпити нас, коли часто будемо заглядати до сього слова і находити там запевненне, що Бог нами опікується. Коли нам тяжко на серці, коли прийде тяжке зо-відченне, або трудність в життю, взьмім св. Письмо до рук, а там найдемо красну потіху для себе у всіх хвилях нашого життя. І на місце смутку і тревоги, прийде спокій духа і надія.

“Звичайно красна музикау спокоює чоловіка і відганяє страх Ісус поривнював своє слово до музики і співу. (Одкрите 15:2,3; Маттеї 11 17) Боже слово, на котре складаються пророки, наука Ісуса Христа і апостолів, є тою мильодійною музикою. З нього пробивається дух Божий, і хто вміє ним красно перебирати немов струнами на гарфі, знайде вічну правду і успокоєнне для себе. Хвалім Бога за сю його музику і за се, що навчив нас сеї красної мелодії „пісні Мойсея і Агнця.”

“Хто відкинув від себе старі забобони і вірування давніх темних вірків, і побідив „звіра і його образ” і відкинув від себе легковірність а вибрав здорову віру, де славна правда Божого слова просвічає його серце на кожний день, такий серед схвильованого теперішнього світа немов стоїть на „склянним морю,” і бачить, як царства світа розтоплюються, як віск від горяча. Такого серце наповняє радостю а з уст його лине похвальна пісня на честь Бога Єгови і Його Сина Ісуса Христа. Він стоїть відважно серед тої бурі, і спокійно вижидає хвилі своєї нагороди, першого воскресення.

Коли буде прославлення Церкви

“Як довго будемо ще боювати добрий бій віри? Коли скінчиться наша дорога і осягнемо славу нашого Господа? Коли читаємо 11 голову послання Павла до Жидів, там маємо відповідь на се. Павло вписує ряд старозавітніх праведників, котрі були вірні Богу. Завважмо, що кожний з них умер, будучи вірний аж до кінця. Боже слово переповнене обітницями, які ждуть тих, котрі будуть вірні Богу, і побідять всі супротивности і перешкоди. Сі старозавітні праведники мліють обіцянну для себе велику нагороду, але церква має надзвичайно великі і дорогі обітници для себе.” Тому Ісус

сказав: „Будь вірний аж до смерти, а дам тобі вінець життя.” „Хто видержить до остатку, той спасеться.” З сих місць кожний бачить, що мусить бутивірний аж до смерти; має бути вірний, так довго, як Бог дозволить проживати Церкві на землі. Значиться маємо бути вірні Богу не тільки з початку, як ми пізнали правду, але все, аж до останку.

Яка нагорода?

Сам Спаситель Ісус обіцяв, що хто виречеться себе самого і візьме крест свій і піjde його слідами і буде вірний аж до кінця свого життя, такий одержить вінець життя; се значить, жите на найвисшій степені — божественної природи, подібне, яке має наш прославлений Господь і Учитель.

„Хто був вірний у всім, що йому Бог поручив; вірний у своїм шлюбі і обітниці, вірний Богу і його Слову, вірний братам, вірний у найменших речах — коли перейшов всі проби і терпіння і вийшов з них побідоносно, оказавши віру в Бога, такий буде більше подібний до свого Учителя і буде ближший Нього в його царстві. Не, той, що має похвалу від людей або братів, не той, що займає високе становище тут на землі, але, хто стається ще раз більше подібний своєму Учителеви, той буде найяснійше сияти в його царстві.

Всі події на світі вказують, що царство Боже вже близько. Знаючи се, ділаймо так, щоб одержати з рук Господа найвисшу нагороду. Если ми доси того не чинили, що були по-

винні, чинім зараз. Если будемо старатися всіма силами осягнути царство, тоді кожного вечера будемо могли сказати враз з ап. Павлом: „Боротьбою добру я боровся, дорогу скінчив віру додержав. На останок готовиться мені вінець правди, ктрий віддасть мені господь того дня, праведний суддя, і не тільки мені але і всім, котрі полюбили явлення Його.” — 2 до Тимотея 4:7.

„Зовсім певно, що ми провадили добрий бій віри, если провадили відповідно до Божого слова. Навіть тоді був се добрий бій, коли ми не у в сім поконали ворога свого. Хотяй би не знати, які чорні хмари настигли на нас, хотяй би не знати, які досвідчення прийшли, нехай би море стало шуміти своїми філями і ударяти на нас, тоді ми повинні пригадати собі слова ап. Петра в його першій посланню (1:13) „Для того опоясавши бедра вашого ума будьте тверезі, відважні, вповні надійтесь на благодать, котра приноситься вам у відкриттю Ісуса Христа.” Промине недовгий час і дорога скінчиться, а тоді зобачимо нашого Жениха лицем в лице. Тоді здійсниться наша пісня, яку ми нераз співали:

Зараз по великім горю,
Цар зачне свою власть,
Зійде вічна красна ясність,
Де Він життя всім дасть —
Зійдемо, зберемо . . .
Зійдемо поза сим горем,
Зійдемо в небесній славі,
Де всім радість буде там.

Книжки:

МІЖНАРОДНЕ ТВО ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІ.

Можете набути отсі книжки:

ВИЗВОЛЕННЯ (400 стор. Пояснює теперішній

час — шойно вийшла з друку, в полот. опр.

БОЖИЙ ПЛЯН ВІКІВ (сторін 400 в полот. опр.)

ГАРФА БОЖА (Вияснює 10 правд; в пол. опр.)

ФОТОДРАМА СОТВОРЕННЯ (історія світа 200 сторін 400 картин (образців) в папер. опр.

ДЕНЬ ПІМСТИ (стор 128 в паперовій оправі.

БОРотьБА НА НЕБІ або ДИСКУСІЯ О ДУШУ

між священниками а Дослідниками Біблії

МІЛІОНИ... НЕ ПОМРУТЬ (стор 128 в пап. оп.)

Пониші книжки по 10 амер. ц.—по 50 поль. гр.

ПЕКЛО — ШО ВОНО? ХТО ТАМ Є? (пояснює чи є таке пекло, як учено, — перечитай!)

СВІТ В ЗАКОЛОТІ — ЧОМУ? (перечитай!)

ЦАРСТВО, ЯКОГО ВСІ БАЖАЮТЬ — БЛИЗЬКО!

ПРО ПРИХІД ХРИСТА (вельми інтересне)

ПОТІХА ДЛЯ ЛЮДЕЙ — (засумовані: читайте)

ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ (Читайте а довідається, шо є сповідь, причасте, служба божя, хрещенне, образи, фігури, та всі церемонії!!!)

ВАРТОВА БАШТА (місячний журнал, подає і пояснює всі неясні місця. Радимо мати її!

НОВА АДРЕСА ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІ

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams St.

Brooklyn, N. Y.

Ukrainian Department